

BIULETYN

CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

1978

Warszawa, dnia 5 lipca 1978 r.

Nr 5-6

SPIS TREŚCI

Dział B

Poz. 16 —	ustawa z dnia 26 maja 1978 r. o zmianie ustawy o radach narodowych	26
„ 17 —	uchwała Sejmu PRL z dnia 29 marca 1978 r. w sprawie realizacji uchwały Sejmu o dalszą poprawę wyżywienia narodu i rozwój rolnictwa oraz rządowego programu realizacji uchwały XI Plenum KC PZPR	27
„ 18 —	uchwała Nr 46 Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1978 r. w sprawie jednorazowego zasiłku z tytułu urodzenia dziecka	28
„ 19 —	uchwała Nr 44 Rady Ministrów z dnia 7 kwietnia 1978 r. w sprawie zasad ustalania i kontroli bankowej funduszu płac	28
„ 20 —	zarządzenie Nr 1 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 5 stycznia 1978 r. w sprawie zasad dodatkowego wynagradzania za zbiórkę i sprzedaż niemetalicznych surowców wtórnych w uspołecznionych zakładach pracy	31
„ 21 —	zarządzenie Nr 2 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 10 lutego 1978 r. w sprawie potwierdzania przyjęć do pracy absolwentów szkół ponadpodstawowych	32
„ 22 —	zarządzenie Nr 3 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 1 marca 1978 r. w sprawie zasad tworzenia funduszu premiowego pracowników zajmujących kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy w organizacjach gospodarczych niskorentownych	33
„ 23 —	zarządzenie Nr 5 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 marca 1978 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zasad premiowania kierowców pojazdów samochodowych oraz niektórych pracowników zajmujących się magazynowaniem, klasyfikacją i skupem ogumienia nadającego się do regeneracji lub użycia w trakcji konnej	35

DZIAŁ B

16.

USTAWA

z dnia 26 maja 1978 r.

o zmianie ustawy o radach narodowych.*(Dziennik Ustaw z dnia 6 czerwca 1978 r. Nr 14, poz. 61)*

Art. 1. W ustawie z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139 i z 1977 r. Nr 11, poz. 44) wprowadza się po rozdziale 9 rozdział 9a w brzmieniu:

„Rozdział 9a**Komitety kontroli społecznej.**

Art. 81a. 1. Przy każdej radzie narodowej działa komisja kontroli społecznej.

2. Komitety kontroli społecznej powoływane są przez rady narodowe z początkiem kadencji i działają do powołania ich nowego składu przez rady narodowe następczej kadencji.

3. Rada narodowa może w czasie swojej kadencji dokonywać zmian w składzie komitetu kontroli społecznej.

4. Pracą komitetu kontroli społecznej kieruje jego przewodniczący, który reprezentuje komitet w stosunkach z innymi organami i jednostkami organizacyjnymi oraz pełni funkcję rzecznika kontroli społecznej.

Art. 81b. 1. Zadaniem komitetów kontroli społecznej jest pomoc radom narodowym w wypełnianiu ich funkcji kontrolnych, umacnianie roli i znaczenia kontroli społecznej na terenie działania właściwej rady narodowej, koordynowanie i inspirowanie działalności poszczególnych organów tej kontroli, doskonalenie wszystkich jej form, zwiększanie skuteczności kontroli, a zwłaszcza egzekwowanie zaleceń pokontrolnych oraz tworzenie warunków do działania i powoływania organów kontroli społecznej przez uprawnione organizacje.

2. Koordynacja, o której mowa w ust. 1, dotyczy zwłaszcza działalności organów kontroli społecznej, powoływanych przez związki zawodowe, organizacje spółdzielcze oraz samorząd mieszkańców miast i wsi.

3. Zakres działania komitetów kontroli społecznej obejmuje wszystkie sprawy, które w myśl obowiązujących przepisów objęte są kontrolą społeczną.

4. Komitety kontroli społecznej działają zgodnie z wytycznymi rady narodowej oraz przy ścisłym współdziałaniu z komisjami tej rady.

5. Bieżący nadzór nad działalnością komitetów kontroli społecznej sprawują prezydium rad narodowych.

Art. 81c. 1. W wykonywaniu swych zadań komitety kontroli społecznej w szczególności:

1) inspirują i koordynują działalność poszczególnych organów kontroli społecznej oraz ukierunkowują ich pracę na określone dziedziny życia społecz-

no-gospodarczego, w których zachodzi szczególna potrzeba ochrony mienia społecznego lub praw obywateli, umocnienia dyscypliny społecznej, zapewnienia gospodarności oraz zaspokajania potrzeb ludności,

2) zalecają przeprowadzenie odpowiednich kontroli organom kontroli społecznej; w uzasadnionych wypadkach mogą powoływać doraźne zespoły kontrolne złożone z osób reprezentujących różne formy kontroli społecznej,

3) podejmują działania zapewniające pełną efektywność kontroli społecznej,

4) czuwają nad właściwym reagowaniem przez wszystkie organy i instytucje państwowe, gospodarcze, spółdzielcze i społeczne oraz jednostki gospodarki nie uspołecznionej na krytykę, a zwłaszcza na krytykę ze strony radnych lub prasy, radia i telewizji,

5) podejmują interwencje uzasadnione informacjami o wadliwej działalności organów i instytucji państwowych, gospodarczych, spółdzielczych i społecznych oraz jednostek gospodarki nie uspołecznionej lub wnioskami zmierzającymi do usprawnienia tej działalności,

6) współdziałają z organami kontroli państwowej i politycznej, sygnalizując im ujawnione przez kontrolę społeczną poważniejsze zjawiska negatywne,

7) współdziałają ze związkami zawodowymi w zakresie włączania załóg pracowniczych do aktywnego udziału w ujawnianiu i eliminowaniu zjawisk negatywnych,

8) mogą występować do właściwych organów, a w szczególności do organów kontroli państwowej lub organów ścigania, z wnioskami o zastosowanie odpowiednich środków wobec osób winnych zaniedbań lub naruszenia obowiązków.

2. Komitety kontroli społecznej co najmniej raz w roku przedstawiają radzie narodowej sprawozdania ze swej działalności, ze szczególnym zwróceniem uwagi na wyniki kontroli oraz na skuteczność środków zastosowanych w celu likwidacji ujawnionych braków i niedociągnięć.

3. Wszystkie organy i jednostki państwowe, gospodarcze, spółdzielcze, organizacje społeczne, jednostki gospodarki nie uspołecznionej oraz organy ich samorządu obowiązane są udzielać komitetom kontroli społecznej w określonym terminie odpowiedzi na otrzymane wnioski oraz informować o podjęciu odpowiednich działań w celu usunięcia nieprawidłowości ujawnionych w czasie kontroli społecznej.

4. Osoby wchodzące w skład komitetów kontroli społecznej podczas wykonywania czynności kontrol-

nych na podstawie pisemnego upoważnienia komitetu korzystają z ochrony prawnej przysługującej funkcjonariuszom publicznym.

5. Przepis ust. 4 stosuje się również do kontrolerów społecznych jednostek organizacyjnych i organizacji społecznych, upoważnionych na podstawie odrębnych przepisów do sprawowania kontroli społecznej, podczas wykonywania przez nich czynności kontrolnych na zlecenie komitetu kontroli społecznej bądź kontroli objętych koordynacją tego komitetu.

Art. 81d. 1. Nadzór nad działalnością komitetów kontroli społecznej sprawują Rada Państwa i rady narodowe stopnia wojewódzkiego.

2. Regulamin organizacji pracy komitetów kontroli społecznej ustala rada narodowa w oparciu o ramowy regulamin uchwalony przez Radę Państwa.

3. Rada Państwa określa:

1) kierunki działania i zadania komitetów kontroli społecznej,

2) uprawnienia i obowiązki rzecznika kontroli społecznej,

3) organizację i skład liczebny komitetów kontroli społecznej oraz tryb powoływania i odwoływania ich członków,

4) obowiązki i uprawnienia prezydów rad narodowych w odniesieniu do komitetów kontroli społecznej,

5) tryb współdziałania komitetów z innymi organami i instytucjami oraz organizacjami,

6) tryb prowadzenia działalności kontrolnej i związane z tym uprawnienia kontrolne,

7) szczególne uprawnienia przysługujące członkom komitetów kontroli społecznej i kontrolerom społecznym oraz związane z tym obowiązki zakładów pracy.

4. Rada Państwa okresowo ocenia prawidłowość działania całego systemu kontroli społecznej i w miarę potrzeby udziela wytycznych w sprawie zwiększenia jego efektywności."

Art. 2. Rady narodowe powołują komitety kontroli społecznej w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

17.

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 29 marca 1978 r.

w sprawie realizacji uchwały Sejmu o dalszą poprawę wyżywienia narodu i rozwój rolnictwa oraz rządowego programu realizacji uchwały XI Plenum KC PZPR

(*Monitor Polski z dnia 15 kwietnia 1978 r. Nr 13, poz. 43*)

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — po wysłuchaniu wystąpienia Prezesa Rady Ministrów oraz po przeprowadzonej dyskusji — przyjmuje do zatwierdzającej wiadomości informację Rządu o realizacji uchwały Sejmu z dnia 21 listopada 1974 r. o dalszą poprawę wyżywienia narodu i rozwój rolnictwa oraz o rządowym programie realizacji uchwały XI Plenum KC PZPR.

Sejm pozytywnie ocenia podejmowane przez Rząd działania mające na celu coraz pełniejsze zaspokajanie potrzeb żywnościowych społeczeństwa, a także łagodzenie występujących w tym zakresie trudności. W ostatnich latach rozbudowano bazę techniczną rolnictwa, podniósł się poziom wiedzy i kultury rolnej, objęto rolników bezpłatną opieką lekarską i ubezpieczeniem emerytalnym, wzrosło zainteresowanie pracą w rolnictwie i zaangażowanie wsi na rzecz produkcji rolnej. Następują też pozytywne zmiany w samej strukturze rolnictwa.

Sejm podkreśla konieczność dalszej konsekwentnej realizacji przez wszystkie organy państwowe, instytucje i organizacje obsługujące rolnictwo uchwały Sejmu z 1974 r., w oparciu o wytyczne polityki rolnej, określonej przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą z udziałem Zjednoczonego Stronnictwa Lu-

dowego, polityki kojarzenia wzrostu produkcji rolnej z wszechstronnym unowocześnieniem rolnictwa oraz systematyczną poprawą warunków życia ludności wiejskiej.

Sejm — aprobując rządowy program realizacji uchwały XI Plenum KC PZPR — podkreśla szczególną potrzebę skupiania uwagi na sprawie pełnego i racjonalnego wykorzystania produktywności ziemi, zwiększenia produkcji pasz, wzrostu produkcji zwierzęcej podnoszenia wiedzy i umiejętności rolników oraz pracowników wszystkich działów gospodarki żywnościowej. Niezbędny jest dalszy rozwój przetwórstwa i bardziej racjonalne gospodarowanie surowcami rolnymi, lepsze wykorzystanie środków produkcji w gospodarce żywnościowej, a także zapewnienie niezbędnych dostaw środków dla produkcji rolnej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wyraża przekonanie, że działania Rządu i wszystkich organów państwowych, aktywność organizacji samorządu rolniczego, wspólny wysiłek rolników i pracowników gospodarki żywnościowej, przy poparciu ogółu ludzi pracy, przyczynią się do dalszego postępu w realizacji programu dalszej poprawy wyżywienia narodu i rozwoju rolnictwa.

Marszałek Sejmu: *S. Gucwa*

18.

UCHWAŁA NR 46 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1978 r.

w sprawie jednorazowego zasiłku z tytułu urodzenia dziecka*(Monitor Polski z dnia 26 kwietnia 1978 r. Nr 15, poz. 49)*

W celu rozszerzenia pomocy dla rodzin, a zwłaszcza dla młodych małżeństw i matek wychowujących dzieci, Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się jednorazowy zasiłek z tytułu urodzenia dziecka, zwany dalej „zasiłkiem”.

§ 2. 1. Zasiłek przysługuje z tytułu urodzenia dziecka:

1) które nabywa obywatelstwo polskie przez urodzenie,

2) którego choćby jedno z rodziców ma obywatelstwo polskie lub stały pobyt w Polsce oraz podlega polskim przepisom o ubezpieczeniu społecznym.

2. Zasiłek wypłaca się w wysokości 2000 zł na każde urodzone dziecko, niezależnie od zasiłku porodowego.

§ 3. 1. Zasiłek wypłaca się matce lub osobie przez nią upoważnionej.

2. W razie śmierci matki nie podjęty zasiłek wypłaca się ojcu dziecka lub innej osobie, która przyjęła dziecko na wychowanie i utrzymanie.

3. Podstawą do wypłacenia zasiłku jest odpis skrócony aktu urodzenia dziecka opatrzony odpowiednią adnotacją Urzędu Stanu Cywilnego.

§ 4. Zasiłek wypłaca:

1) uspołeczniony zakład pracy — pracownicy oraz nie zatrudnionej żonie pracownika, a także innym osobom, którym zakład pracy wypłaca zasiłki z ubezpieczenia społecznego,

2) oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych — innym osobom niż określone w pkt. 1.

§ 5. Zasiłek wypłaca się z funduszy przeznaczonych na ubezpieczenie społeczne.

§ 6. Prawo do zasiłku przysługuje w okresie 1 roku od dnia urodzenia dziecka.

§ 7. Uzyskanie zasiłku przewidzianego w niniejszej uchwale nie ogranicza uprawnień uzależnionych od wysokości zarobków lub dochodów.

§ 8. Zasiłek wypłaca się na dziecko urodzone po dniu 30 kwietnia 1978 r.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

19.

UCHWAŁA NR 44 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1978 r.

w sprawie zasad ustalania i kontroli bankowej funduszu płac*(Monitor Polski z dnia 15 kwietnia 1978 r. Nr 14, poz. 47)*

Rada Ministrów po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, zakładów i innych jednostek gospodarki uspołecznionej na pełnym rozrachunku gospodarczym nie wchodzących w skład przedsiębiorstw, zwanych dalej „jednostkami gospodarczymi”, oraz nadzorujących je zjednoczeń (jednostek równorzędnych), zwanych dalej „organizacjami gospodarczymi”.

2. Następujące przepisy uchwały nie mają zastosowania do:

1) kopalń węgla kamiennego — § 3 i 4,

2) biur projektów — § 3 i § 4 ust. 1 i 2,

3) Zjednoczenia Gospodarki Rybnej i Zespołów Portowych — § 9.

§ 2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

1) „ministrach” — należy przez to rozumieć, również kierowników urzędów centralnych, nadzorują-

cych działalność jednostek wymienionych w § 1 ust. 1,

2) „funduszu premiowym” — należy przez to rozumieć:

a) fundusz premiowy tworzony z zysku lub w stosunku do zysku na podstawie zasad ustalonych w uchwale nr 298 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1972 r. w sprawie premiowania pracowników zajmujących kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy oraz innych pracowników inżynieryjno-technicznych, ekonomicznych i administracyjno-biurowych, zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych oraz w grupujących je zjednoczeniach (Monitor Polski z 1975 r. Nr 23, poz. 151).

b) w jednostkach gospodarczych i organizacjach gospodarczych nie tworzących funduszu premiowego z zysku — fundusz premiowy pracowników zajmujących kierownicze i inne samodzielne stanowiska

pracy — za wyniki w zakresie działalności podstawowej.

3) „nowym systemie ekonomiczno-finansowym” — należy przez to rozumieć system ekonomiczno-finansowy wprowadzony na podstawie uchwał:

a) nr 329 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1972 r. w sprawie wprowadzenia kompleksowych zasad ekonomiczno-finansowych,

b) nr 48 Rady Ministrów z dnia 18 marca 1977 r. w sprawie modyfikacji systemu funkcjonowania państwowych organizacji gospodarczych w dostosowaniu do celów i warunków realizacji narodowego planu społeczno-gospodarczego na lata 1976—1980,

c) nr 35 Rady Ministrów z dnia 24 marca 1978 r. w sprawie systemu ekonomiczno-finansowego państwowych przedsiębiorstw i organizacji gospodarczych handlu środkami produkcji objętych planem centralnym (Monitor Polski Nr 13, poz. 45).

§ 3. 1. Właściwi ministrowie ustalają dla organizacji gospodarczych i podległych im bezpośrednio jednostek gospodarczych, a dyrektorzy organizacji gospodarczych dla podległych im jednostek gospodarczych:

1) działających na podstawie zasad nowego systemu ekonomiczno-finansowego:

a) wieloletnie normatywy R lub U,

b) wskaźniki przyrostu dyspozycyjnego funduszu płac nie podlegającego zmniejszeniu na rzecz resortowej rezerwy funduszu płac,

c) tabele określające stopień zmniejszenia przyrostu funduszu płac ponad poziom, o którym mowa w pkt 1 lit. b),

2) nie działających na podstawie zasad nowego systemu ekonomiczno-finansowego — wskaźniki bankowej korekty funduszu płac.

2. Przy ustalaniu wskaźników, o których mowa w ust. 1, ministrów obowiązują w pełnym zakresie zadania, środki oraz relacje ekonomiczne wynikające z uchwały Rady Ministrów o narodowym planie społeczno-gospodarczym na dany rok.

§ 4. 1. Jednostki gospodarcze i organizmy gospodarcze mają prawo do wykorzystywania dopuszczalnej kwoty funduszu płac, o której mowa w ust. 2.

2. Przez dopuszczalną kwotę funduszu płac rozumie się ustalony za pomocą mierników, normatywów i współczynników, określonych zgodnie z § 3, fundusz płac:

1) planowany (planowany skorygowany) w zakresie składników objętych dyrektywnymi wskaźnikami, zmniejszony o obligatoryjne obciążenia z tytułu przyrostu zatrudnienia,

2) dyspozycyjny, zmniejszony o obligatoryjne obciążenia z tytułu przyrostu zatrudnienia i przyrostu dyspozycyjnego funduszu płac.

3. Poza funduszem płac, o którym mowa w ust. 1 i 2, jednostki gospodarcze i organizacje gospodarcze mogą wykorzystywać dodatkowo fundusz płac w wysokości wynikającej z podziału rezerw funduszu płac według zasad określonych w odrębnych przepisach o tworzeniu i gospodarowaniu rezerwami funduszu płac, a jednostki objęte nowymi zasadami ekonomiczno-finansowymi i biura projektów ponadto w kwo-

cie przyznanego im antycypacyjnego kredytu na fundusz płac.

§ 5. Odpowiedzialność za prawidłową gospodarkę funduszem płac ponoszą dyrektorzy jednostek gospodarczych i organizacji gospodarczych oraz nadzorujący je ministrowie.

§ 6. Jednostki gospodarcze i organizacje gospodarcze są obowiązane sporządzać roczne plany funduszu płac w powiązaniu z planami zadań gospodarczych — z podziałem na kwartały i składać je w banku, w trybie i terminach ustalonych odrębnie.

§ 7. Banki kontrolują gospodarkę funduszem płac w jednostkach gospodarczych i organizacjach gospodarczych oraz wskazują środki zmierzające do usunięcia stwierdzonych uchybień i do usprawnienia gospodarki funduszem płac. W szczególności banki:

1) kontrolują gospodarkę funduszem płac na podstawie materiałów planistycznych i sprawozdawczych, wykorzystując w tym celu również wyniki własnych inspekcji w jednostkach gospodarczych i organizacjach gospodarczych,

2) sprawdzają poprawność rozliczeń funduszu płac, dokonywanych przez jednostki i organizacje gospodarcze,

3) ustalają na podstawie rozliczeń nadwyżki i przekroczenia funduszu płac,

4) kontrolują prawidłowość gospodarowania rezerwami funduszu płac,

5) informują jednostki gospodarcze i organizacje gospodarcze oraz ich jednostki nadrzędne o ujawnionych nieprawidłowościach w gospodarce funduszem płac, postulując podjęcie odpowiedniego działania dla poprawy tej gospodarki,

6) stosują sankcje za przekroczenie funduszu płac przewidziane w § 9 i 10 oraz występują z wnioskiem o rozpatrzenie przez komisje dyscypliny płac spraw związanych z przekroczeniem funduszu płac,

7) stosują podwyższone oprocentowanie kredytów obrotowych na podstawie odrębnych przepisów.

§ 8. 1. Jednostki gospodarcze i organizacje gospodarcze są obowiązane rozliczać fundusz płac z bankami:

1) za okresy kwartalne — w rachunku narastającym od początku roku,

2) za okresy roczne.

2. Rozliczenie funduszu płac polega na porównaniu wydatkowanego funduszu płac z dopuszczalną kwotą wykorzystania funduszu płac, określoną zgodnie z § 4, i ustaleniu nadwyżek lub przekroczeń oraz stanu rezerw funduszu płac, przy czym:

1) nadwyżkę funduszu płac stanowi dodatnia różnica między dopuszczalną kwotą wykorzystania funduszu płac a wydatkowanym funduszem płac,

2) przekroczenie funduszu płac stanowi ujemna różnica między dopuszczalną kwotą wykorzystania funduszu płac a wydatkowanym funduszem płac.

3. Jednostki gospodarcze i organizacje gospodarcze objęte nowym systemem ekonomiczno-finansowym dokonują:

1) rozliczeń za okresy kwartalne i wstępnych rozliczeń za okresy roczne w sprawozdaniach z zatrudnienia i funduszu płac sporządzanych według wzorów i zasad ustalonych w instrukcjach Głównego Urzędu Statystycznego,

2) ostatecznych rozliczeń za okresy roczne według wzorów i zasad ustalonych w instrukcjach bankowych.

4. Jednostki gospodarcze i organizacje gospodarcze, nie wymienione w ust. 3, dokonują rozliczeń za okresy kwartalne i roczne (wstępnych i ostatecznych) według wzorów i zasad ustalonych w instrukcjach bankowych.

5. Kopie sprawozdań za okresy kwartalne, o których mowa w ust. 3 pkt 1, jednostki gospodarcze i organizacje gospodarcze obowiązane są składać w banku.

§ 9. 1. Jeżeli z kwartalnego rozliczenia funduszu płac jednostki gospodarczej lub organizacji gospodarczej wynika przekroczenie funduszu płac, które nie ma pokrycia w jej własnej rezerwie funduszu płac w części przeznaczonej do wydatkowania w roku obliczeniowym, zgodnie z odrębnymi przepisami, bank wstrzymuje należne tej jednostce gospodarczej lub organizacji gospodarczej za dany okres obliczeniowy wypłaty z funduszu premiowego — do wysokości zaistniałego przekroczenia funduszu płac i zawiadamia o tym jej jednostkę nadrzędną.

2. Dokonanie wypłat z funduszu premiowego, wstrzymanych stosownie do przepisów ust. 1, może nastąpić na podstawie decyzji kierownika jednostki nadrzędnej nad jednostką gospodarczą lub organizacją gospodarczą rozliczającą, stwierdzającej, iż cała kwota przekroczenia znajduje pokrycie w rezerwie funduszu płac posiadanej przez tę jednostkę nadrzędną w części przeznaczonej do wydatkowania w danym roku obliczeniowym, zgodnie z odrębnymi przepisami, i że odpowiednia część tej rezerwy została zablokowana.

§ 10. 1. Jeżeli z rocznego rozliczenia funduszu płac jednostki gospodarczej lub organizacji gospodarczej wynika przekroczenie funduszu płac, które nie ma pokrycia w jej własnej rezerwie w części przeznaczonej do wydatkowania w danym roku obliczeniowym, zgodnie z odrębnymi przepisami, bank wstrzymuje należne tej jednostce gospodarczej lub organizacji gospodarczej za dany rok obliczeniowy wypłaty z funduszu premiowego i zawiadamia o tym jej jednostkę nadrzędną.

2. Wypłata całości lub części środków z funduszu premiowego, wstrzymanych zgodnie z ust. 1, może nastąpić na podstawie decyzji kierownika jednostki nadrzędnej nad jednostką gospodarczą lub organizacją gospodarczą rozliczającą, stwierdzającej, że:

1) przekroczenie funduszu płac zostało pokryte z rezerwy jednostki nadrzędnej w części przeznaczonej do wydatkowania w roku bieżącym lub

2) dokonano odpowiedniego zmniejszenia funduszu premiowego jednostki lub organizacji gospodarczej rozliczającej.

3. Zmniejszenia funduszu premiowego, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, dokonuje się w kwocie przekroczenia funduszu płac nie pokrytego z rezerwy funduszu płac. Zmniejszenie to nie może przewyższać 100% funduszu premiowego naliczonego za dany rok. Zmniejszenia dokonuje się z nie wypłaconego funduszu premiowego za dany rok.

4. Jeżeli kwota nie wypłaconego funduszu premiowego za dany rok jest niższa od wymaganego zmniejszenia funduszu premiowego, o którym mowa w ust.

2, o różnicę zmniejsza się fundusz premiowy naliczany w roku następnym.

5. Równowartość funduszu premiowego, potrąconego zgodnie z ust. 3 i 4, podlega odprowadzeniu do budżetu Państwa.

§ 11. W razie wystąpienia w jednostkach gospodarczych lub organizacjach gospodarczych nieprawidłowości w gospodarce funduszem płac:

1) ministrowie — w odniesieniu do organizacji gospodarczych,

2) dyrektorzy organizacji gospodarczych — w odniesieniu do jednostek gospodarczych

— zobowiązani są do pozbawienia premii pracowników, odpowiedzialnych za gospodarkę funduszem płac oraz naruszających dyscyplinę płac, do pełnej wysokości przypadającej na podstawie regulaminu premiowania.

§ 12. 1. Banki dokonują wypłaty środków pieniężnych na płace do wysokości kwot zadysponowanych przez jednostki gospodarcze lub organizacje gospodarcze, z wyjątkiem:

1) środków na premie z funduszu premiowego — w razie przekroczenia funduszu płac,

2) środków na wynagrodzenia wypłacane poza planowanym (dyspozycyjnym) funduszem płac.

2. W razie przekroczenia funduszu płac środki na premie z funduszu premiowego mogą być wypłacane z zachowaniem warunków określonych w § 9 i 10.

3. Środki na wynagrodzenia nie objęte planowanym (dyspozycyjnym) funduszem płac mogą być wypłacane po uprzednim sprawdzeniu, czy tytuł wynagrodzenia kwalifikuje się — zgodnie z odrębnymi przepisami — do tej kategorii wynagrodzeń.

§ 13. 1. Ministrowie rozliczają fundusz płac ogółem i w układzie działowym za okresy kwartalne i roczne w stosunku do Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów; Ministra Finansów oraz Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych. Podstawę do rozliczenia stanowią wskaźniki ustalone w uchwałach o narodowym planie społeczno-gospodarczym oraz dopuszczone do wykorzystania w danym okresie w obowiązującym trybie kwoty rezerw. Wyniki rozliczeń ministrowie podają do wiadomości prezesom banków finansujących.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustali szczegółowe zasady i tryb rozliczania funduszu płac, o którym mowa w ust. 1.

§ 14. 1. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określa szczegółowe zasady tworzenia i gospodarowania funduszem płac oraz kontroli bankowej funduszu płac, z uwzględnieniem zasad gospodarowania i kontroli nie limitowanego funduszu płac.

2. Minister Górnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów Ministrem Finansów oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określi zasady ustalania i gospodarowania funduszem płac w kopalniach węgla kamiennego.

3. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,

Ministrem Finansów oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych dostosuje zasady niniejszej uchwały do jednostek gospodarczych i organizacji gospodarczych rozliczających się w roku gospodarczym.

§ 15. Prezes Narodowego Banku Polskiego, Prezes Banku Gospodarki Żywnościowej oraz Prezes Zarządu Banku Handlowego w Warszawie S. A. dostosują instrukcje bankowe dotyczące kontroli funduszu płac w jednostkach gospodarczych i organizacjach gospodarczych do postanowień uchwały oraz uzgodnią z Prezsem Głównego Urzędu Statystycznego zakres informacji statystycznych niezbędnych dla bankowej kontroli funduszu płac.

§ 16. Przepisy uchwały dotyczące ministrów stosuje się odpowiednio do wojewodów (prezydentów miast stopnia wojewódzkiego) nadzorujących działalność jednostek wymienionych w § 1 ust. 1.

§ 17. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym stosowanie przepisów uchwały.

§ 18. Tracą moc:

1) uchwała nr 73 Rady Ministrów z dnia 31 marca 1966 r. w sprawie zasad obowiązujących przy wypłatach funduszu płac i ich kontroli w kopalniach węgla kamiennego,

2) uchwała nr 91 Rady Ministrów z dnia 7 maja 1971 r. w sprawie zasad korekty funduszu płac oraz zasad i trybu kontroli funduszu płac przedsiębiorstw społecznych wykonywanej przez banki (Monitor Polski z 1971 r. Nr 32, poz. 201, z 1973 r. Nr 40, poz. 240, z 1974 r. Nr 6, poz. 40, z 1977 r. Nr 15, poz. 84 i Nr 32, poz. 156),

3) uchwała nr 65 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1972 r. w sprawie zasad ekonomiczno-finansowych

zjednoczeń budownictwa przemysłowego i specjalistycznego oraz zgrupowanych w nich przedsiębiorstw, 4) uchwała nr 66 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1972 r. w sprawie organizacji i zasad ekonomiczno-finansowych kombinatów budownictwa mieszkaniowego,

5) § 8 ust. 2 i 3 oraz § 9 uchwały nr 50 Rady Ministrów z dnia 7 marca 1975 r. w sprawie zwiększenia efektywności zatrudnienia w uspołecznionych zakładach pracy oraz tworzenia resortowych rezerw funduszu płac,

6) uchwała nr 232 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1975 r. w sprawie poprawy gospodarki funduszem płac w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych i budowlano-montażowych oraz w grupujących je zjednoczeniach,

7) uchwała nr 92 Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1977 r. w sprawie bankowej kontroli funduszu płac (Monitor Polski Nr 15, poz. 84).

§ 19. W zakresie unormowanym uchwałą nie stosuje się przepisów rozdziału V załącznika do zarządzenia nr 134 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1971 r. w sprawie wprowadzenia branżowych zasad zarządzania i planowania w przedsiębiorstwach geologicznych i hydrologicznych Centralnego Urzędu Geologii.

§ 20. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie począwszy od rozliczeń funduszu płac za 1978 r. W jednostkach gospodarczych i organizacjach gospodarczych rozliczających swoją działalność w okresie roku gospodarczego od 1 lipca do 30 czerwca uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1978 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

20.

ZARZĄDZENIE NR 1 MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 5 stycznia 1978 r.

w sprawie zasad dodatkowego wynagradzania za zbiórkę i sprzedaż niemetalicznych surowców wtórnych w uspołecznionych zakładach pracy

(Dziennik Urzędowy Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 20 lutego 1978 r. Nr 1, poz. 1)

Na podstawie § 12 ust. 3 uchwały Nr 258 Rady Ministrów z dnia 8 listopada 1974 r. w sprawie gospodarowania niemetalicznymi surowcami wtórnymi (Monitor Polski Nr 40, poz. 232) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dodatkowe wynagrodzenie przysługuje pracownikom zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy i wykonującym czynności związane ze zbiórką i sprzedażą surowców wtórnych określonych w załączniku do zarządzenia.

2. Imienny wykaz pracowników, którym przysługuje dodatkowe wynagrodzenie niezależnie od wynagrodzenia otrzymywanego z tytułu umowy o pracę, ustala kierownik zakładu pracy, w którym wykonywane są czynności określone w ust. 1.

3. Wykaz surowców wtórnych, o których mowa w ust. 1, określa i uzupełnia Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Materiałowej i innymi zainteresowanymi ministrami.

4. Przepisów zarządzenia nie stosuje się:

1) w zakładach pracy, których podstawową działalność stanowi skup i przerób lub zagospodarowanie surowców wtórnych,

2) w zakresie produkcyjnych surowców wtórnych, które powstają w wyniku podstawowej działalności zakładu pracy, jak na przykład makulatura w drukarniach i introligatorniach lub odpady tworzyw sztucznych w zakładach przetwarzających te tworzywa.

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu mówi się o „czynnościach związanych ze zbiórką i sprzedażą surowców wtórnych” — należy przez to rozumieć zbiórkę, naprawianie, oczyszczanie, segregowanie, składowanie, belowanie i inne formy przygotowania do sprzedaży oraz wysyłkę niemetalicznych surowców wtórnych.

§ 3. 1. Na dodatkowe wynagrodzenia, o których mowa w § 1, przeznaczają się w zakładach pracy sprzedających niemetaliczne surowce wtórne 50% kwoty wpływów ze sprzedaży tych surowców, zmniejszonej o poniesione koszty własne. Jeżeli kwota wpływów netto nie przekracza 1000 zł miesięcznie, na dodatkowe wynagrodzenia przeznaczają się 100% tej kwoty.

2. Dodatkowe wynagrodzenia mogą być przyznawane tylko pracownikom, którzy bezpośrednio wykonują czynności związane ze zbiórką i sprzedażą surowców wtórnych oraz pracownikom bezpośrednio nadzorującym te czynności.

3. Wypłata dodatkowych wynagrodzeń powinna być dokonywana w zależności od wkładu pracy poszczególnych pracowników uprawnionych do ich otrzymania.

4. Wysokość dodatkowego wynagrodzenia pracownika nie może przekroczyć 800 zł miesięcznie, a jeżeli kwota wpływów netto nie przekracza 1000 zł miesięcznie — 500 zł w ciągu miesiąca.

5. Dodatkowe wynagrodzenie jest wypłacane raz na kwartał, w terminie do końca miesiąca kalendarzowego następującego po upływie kwartału obliczeniowego.

§ 4. Wypłaty dodatkowych wynagrodzeń, o których mowa w § 3 ust. 1 dokonuje się poza planowanym lub dyspozycyjnym funduszem płac i nie stosuje się do nich ograniczenia określonego w § 5 ust. 1 uchwały nr 157 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1976 r. w sprawie wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym funduszem płac (Monitor Polski Nr 43, poz. 211).

§ 5. Składki na ubezpieczenie społeczne i podatek od funduszu płac naliczone od wynagrodzeń dodatkowych, obciążające koszty własne sprzedaży niemetalicznych surowców wtórnych, nie zmniejszają kwot przeznaczonych na wypłatę tych wynagrodzeń.

§ 7. Traci moc zarządzenie Nr 28 Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej z dnia 17 sierpnia 1974 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia za zbieranie, sortowanie, pakowanie, i przekazywanie odpadów poużytkowych z termoplastycznych tworzyw sztucznych.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1978 r. i stosuje się począwszy od rozliczeń za 1978 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *T. Rudolf*

Załącznik do zarządzenia Nr 1
Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
z dnia 5 stycznia 1978 r. (poz. 1)

WYKAZ

niemetalicznych surowców wtórnych, w zakresie których stosuje się dodatkowe wynagrodzenie za zbiórkę i sprzedaż tych surowców.

1. Makulatura zgodnie z poz. 1 załącznika Nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej z dnia 27 sierpnia 1975 r. w sprawie zasad organizacji skupu niemetalicznych surowców wtórnych i obrotu nimi oraz określenia niemetalicznych surowców wtórnych objętych koordynacją branżową (Monitor Polski Nr 29, poz. 183).

2. Odpady tworzyw sztucznych termoplastycznych:

a) odpady poużytkowe z polietylenu i z polistyrenu,
b) inne odpady z tworzyw sztucznych termoplastycznych, jeżeli są sprzedawane.

3. Zużyta, wyprana odzież robocza i ochronna (szmaty wełniane i wełnopodobne oraz bawełniane i bawełnopodobne).

4. Szmaty bawełniane (zużyta bielizna pościelowa, ręczniki, obrusy z hoteli, domów wczasowych itp.).

21.

ZARZĄDZENIE NR 2 MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 10 lutego 1978 r.

w sprawie potwierdzania przyjęć do pracy absolwentów szkół ponadpodstawowych

(Dziennik Urzędowy Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 20 lutego 1978 r. Nr 1, poz. 2)

W związku z przepisami uchwały Nr 58 Rady Ministrów z dnia 6 maja 1970 r. w sprawie zasad zatrudniania absolwentów szkół zawodowych i ogólnokształcących (Monitor Polski z 1970 r. Nr 14, poz. 116 i z 1971 r. Nr 37, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakłady pracy, które zawierają umowy o pracę z absolwentami zasadniczych i średnich szkół zawodowych, liceów zawodowych i ogólnokształcących oraz studiów policealnych, podejmującymi pierwszą pracę zawodową po ukończeniu nauki, potwier-

dzają przyjęcie do pracy tych absolwentów na formularzu, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, zwanym dalej „potwierdzeniem”.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do absolwentów szkół zawodowych dokształcających i przyzakładowych, którzy w czasie nauki w szkole byli zatrudnieni na podstawie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego, a po ukończeniu nauki nadal pracują w zakładach, w których odbywali przygotowanie zawodowe.

3. Przepisu ust. 1 i 2 nie stosuje się do absolwentów, którzy ukończyli naukę w szkole w trybie zaocznym, wieczorowym lub eksternistycznym.

§ 2. 1. Zakłady pracy wypełniają i przysyłają potwierdzenia do właściwych terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego w dniu przyjęcia do pracy absolwenta.

2. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego przekazuje potwierdzenia do Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w dniach 10, 20 oraz ostatniego dnia każdego miesiąca.

§ 3. Sposób wypełniania potwierdzenia określa instrukcja stanowiąca załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 4. Traci moc zarządzenie nr 20 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 14 czerwca 1974 r. w sprawie potwierdzania przez zakłady pracy przyjęć do pracy absolwentów średnich szkół zawodowych i ogólnokształcących (Dz. Urz. MPPiSS nr 7, poz. 14).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *T. Rudolf*

Załącznik pominięto

22.

ZARZĄDZENIE NR 3 MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 1 marca 1978 r.

w sprawie zasad tworzenia funduszu premiowego pracowników zajmujących kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy w organizacjach gospodarczych niskorentownych

(Dziennik Urzędowy Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 8 kwietnia 1978 r. Nr 2, poz. 3)

Na podstawie § 6 ust. 9 uchwały Nr 298 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1972 r. w sprawie premiovania pracowników zajmujących kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy oraz innych pracowników inżynieryjno-technicznych, ekonomicznych i administracyjno-biurowych, zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych oraz w grupujących je zjednoczeniach (Monitor Polski z 1975 r. Nr 23, poz. 151), zwanej dalej „uchwałą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy zarządzenia dotyczą organizacji gospodarczych niskorentownych objętych § 1 i § 2 uchwały.

2. Przepisy §§ 3—5 zarządzenia stosuje się również do organizacji gospodarczych nierentownych.

§ 2. Przez użyte w zarządzeniu określenia:

1) „organizacja gospodarcza niskorentowna” — należy rozumieć przedsiębiorstwo (jednostkę równorzędną), lub zjednoczenie (jednostkę równorzędną), których plan na dany rok obliczeniowy zakłada stratę lub zysk równy albo mniejszy niż planowane odpisy z zysku, dokonywane zgodnie z zasadami gospodarki finansowej, obowiązującymi daną organizację gospodarczą, przed odpisami na fundusz premiovany.

2) „procentowa wysokość funduszu premiowego” — należy rozumieć procentową wysokość funduszu premiowego, ustaloną zgodnie z zarządzeniem Nr 11 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 5 kwietnia 1976 r. w sprawie zasad ustalania wskaźników

udziału funduszu premiowego w zysku netto, wyjściowych funduszy premiowych i premii wyjściowych pracowników zajmujących kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy oraz wysokości funduszy premiowych innych pracowników inżynieryjno-technicznych, ekonomicznych i administracyjno-biurowych w latach 1976—1980 (Dz. Urz. MPPiSS z 1976 r. Nr 2, poz. 4 i z 1977 r. Nr 10, poz. 17).

3) „rok bazowy” — należy rozumieć rok poprzedzający rok obliczeniowy.

§ 3. 1. Wyjściowy fundusz premiowy oblicza się mnożąc planowany na dany rok obliczeniowy fundusz płac zasadniczych pracowników zajmujących kierownicze oraz inne samodzielne stanowiska pracy przez procentową wysokość tego funduszu i dzieląc przez 100.

2. Na przyrost funduszu premiowego ponad jego wielkość wyjściową przeznaczona się część kwoty stanowiącej poprawę wyniku finansowego netto.

3. Kwotę poprawy wyniku finansowego netto oblicza się według następującego wzoru:

$$P = W - (Sxk)$$

gdzie:

P — kwota poprawy wyniku finansowego netto,
W — faktyczny wynik finansowy netto za rok obliczeniowy, skorygowany zgodnie z odrębnymi przepisami,
S — rzeczywista wartość sprzedaży produkcji i usług według cen realizacji w roku obliczeniowym zwiększona o dotacje przedmiotowe i inne do-

płaty zwiększające wynik finansowy brutto, a zmniejszona o podatki i obciążenia zmniejszające wynik finansowy brutto,

- k — wskaźnik określający stosunek osiągniętego w roku bazowym wyniku finansowego netto (skorygowanego zgodnie z odrębnymi przepisami) do rzeczywistej sprzedaży roku bazowego liczonej jak składnik „S”, przy czym zarówno wskaźnik „k”, jak również składnik „W” odnoszący się do straty stosuje się ze znakiem — (minus). W razie planowanego pogorszenia wyniku finansowego, zgodnie z zadaniami ustalonymi przez jednostkę nadrzędną, jako wskaźnik „k” przyjmuje się stosunek planowanego wyniku finansowego netto, ustalonego w ramach zadań wynikających z planu, do planowanej na ten rok wartości sprzedaży, liczonej jak składnik „S”.

4. Przyrost funduszu premiowego za rok obliczeniowy ponad jego kwotę wyjściową oblicza się według następującej tabeli:

Stosunek procentowy kwoty poprawy wyniku finansowego (obliczonej według wzoru w ust. 3) do kwoty wyjściowego funduszu premiowego	Część kwoty poprawy wyniku finansowego przeznaczona na przyrost funduszu premiowego
do 100%	8%
powyżej 100 do 200%	7%
powyżej 200 do 300%	6%
powyżej 300 do 400%	5%
powyżej 400 do 500%	4%
powyżej 500 do 750%	3%
powyżej 750 do 1.000%	2%
powyżej 1.000 do 1.500%	1%
powyżej 1.500%	0,5%

Przyrost funduszu premiowego oblicza się w sposób składany, oddzielnie dla każdej pozycji.

5. Właściwy minister może w uzasadnionych wypadkach ustalić niższe od podanych w tabeli części kwoty poprawy wyniku finansowego przeznaczone na przyrost funduszu premiowego, z tym że przyrost ten w organizacjach gospodarczych niskorentownych nie powinien być korzystniejszy, niż w organizacjach gospodarczych w pełni rentownych.

6. W razie pogorszenia wyniku finansowego obliczonego według wzoru określonego w ust. 3 wyjściowy fundusz premiowy zmniejsza się o 10% za każdy 1% pogorszenia wyniku finansowego.

7. Przyrost funduszu premiowego podlega zgodnie z uchwałą:

- 1) częściowemu przekazaniu na rezerwowe fundusze premiowe,
- 2) obciążeniu na rzecz budżetu.

§ 4. Fundusz premiowy stanowi element podziału wyniku finansowego netto, z tym że:

1) w przedsiębiorstwach (kombinatach) niskorentownych objętych uchwałą Nr 46 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1976 r. w sprawie gospodarki finansowej przemysłowych i budowlano-montażowych państwowych organizacji gospodarczych objętych planem centralnym (Monitor Polski z 1976 r. Nr 15, poz. 70 i Nr 27, poz. 118 i z 1977 r. Nr 17, poz. 98) brakująca kwota na dokonanie przysługującego odpisu na fundusz premiowy podlega pokryciu z dotacji udzielanych przez zjednoczenie ze środków gromadzonych na specjalnym rachunku bankowym centrali zjednoczenia, o którym mowa w § 8 ust. 2 tej uchwały. W razie braku środków na tym rachunku, brakująca kwota odpisu na fundusz premiowy obciąża fundusz statutowy przedsiębiorstwa w części finansującej środki obrotowe,

2) w pozostałych przedsiębiorstwach (kombinatach) niskorentownych brakująca kwota na dokonanie przysługującego odpisu na fundusz premiowy obciąża fundusz statutowy przedsiębiorstwa w części finansującej środki obrotowe, o ile kwota ta stosownie do odrębnych przepisów nie zostanie sfinansowana z innych źródeł.

§ 5. 1. W przypadku gdy organizacja gospodarcza niskorentowna staje się w roku następnym planowo rentowna, wówczas na podstawie decyzji jednostki nadrzędnej w organizacji tej stosuje się zasady premiowania obowiązujące w organizacjach gospodarczych rentownych.

2. Wskaźnik udziału funduszu premiowego w zysku netto w organizacji gospodarczej, o której mowa w ust. 1, powinien być tak ustalony, aby zapewniał:

a) kwotę wyjściowego funduszu premiowego w razie uzyskania rentowności w wyniku zmian cen lub innych zmian niezależnych od przedsiębiorstwa, albo jeżeli organizacja gospodarcza w poprzednim roku nie uzyskała wyjściowego funduszu premiowego,

b) kwotę funduszu premiowego przeznaczonego do wypłaty w roku poprzedzającym uzyskanie rentowności w razie osiągnięcia przyrostu funduszu premiowego w pozostałych przypadkach (np. w drodze wypracowanej obniżki kosztów, poprawy jakości, uzyskania pożądanej struktury asortymentowej).

3. W przypadku gdy planuje się, że organizacja gospodarcza w pełni rentowna stanie się niskorentowna w roku następnym, fundusz premiowy w tej organizacji tworzy się na zasadach określonych w zarządzeniu.

§ 6. Tracą moc wytyczne Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministra Finansów z dnia 10 marca 1973 r. dotyczące niektórych przepisów uchwały Nr 298 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1972 r. w sprawie premiowania pracowników umysłowych zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych oraz grupujących je zjednoczeniach (Dz. Urz. MPPiSS z 1973 r. Nr 1, poz. 1 i z 1977 r. Nr 7—9, poz. 12).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania i stosuje się począwszy od naliczeń funduszu premiowego za 1978 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: T. Rudolf

23.

ZARZĄDZENIE NR 5 MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 30 marca 1978 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad premiowania kierowców pojazdów samochodowych oraz niektórych pracowników zajmujących się magazynowaniem, klasyfikacją i skupem ogumienia nadającego się do regeneracji lub użycia w trakcji konnej

(Dziennik Urzędowy Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 8 kwietnia 1978 r. Nr 2, poz. 4)

Na podstawie § 6 uchwały Nr 185 Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1968 r. w sprawie gospodarki ogumieniem trakcyjnym (Monitor Polski Nr 29, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Nr 2 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 3 stycznia 1974 r. w sprawie zasad premiowania kierowców pojazdów samochodowych oraz premiowania niektórych pracowników zajmujących się magazynowaniem, klasyfikacją i skupem ogumienia nadającego się do regeneracji lub użycia w trakcji konnej (Dz. Urz. MPPiSS Nr 4, poz. 7 i Nr 14, poz. 29) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 pkt 1

— dodaje się nową lit. a w brzmieniu:

„a) po komisyjnym stwierdzeniu, że opona nadaje się do dalszego użytkowania w trakcji szybkobieżnej lub”

— dotychczasowe lit. a i b oznaczają się odpowiednio lit. b i c.

2) w § 3 ust. 2 pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) po spełnieniu warunku określonego w § 2, pkt 1 lit. b lub c”.

3) w § 3 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wycofanie opony z eksploatacji może nastąpić:

a) na wniosek osób nadzorujących stan techniczny pojazdu lub

b) na wniosek kierowcy, aprobowany przez osobę nadzorującą stan techniczny pojazdu”.

4) w § 4

— ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„4.1. Premię za osiągnięcie normy przebiegu opony wypłaca się bezpośrednio po spełnieniu warunków określonych w § 2 pkt 1 i 2.

1a. Premię za przebiegi ponadnormatywne wypłaca się po wycofaniu opony z eksploatacji — jeśli zostały spełnione warunki, o których mowa w § 3”.

— w ust. 2 — po wyrazach „o których mowa w § 2 pkt 1” dodaje się wyrazy „lit. b i c”.

5) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Premie, o których mowa w § 2, 3 i 7 są wypłacane poza planowanym osobowym funduszem płac i nie podlegają limitowaniu w trybie § 5 uchwały Nr 157 Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1976 r. w sprawie wynagrodzeń wypłacanych poza planowanym funduszem płac (Monitor Polski Nr 43, poz. 211)”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1978 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *T. Rudolf*

UWAGA CZYTELNICY CZASOPISM ZWIĄZKOWYCH

BIULETYN CRZZ

PRZEGLĄD ZWIĄZKOWY

KULTURA I ŻYCIE

PRZYJACIEL PRZY PRACY

BEZPIECZEŃSTWO PRACY

DZIAŁKOWIEC

TRYBUNA SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO

KWARTALNIK HISTORII RUCHU ZAWODOWEGO

Wszystkie wymienione czasopisma można jeszcze zamawiać w prenumeracie na rok bieżący okresowo, tj. do 10-go każdego miesiąca poprzedzającego okres zamawianej prenumeraty.

Zamówienia na prenumeratę przyjmują:

- Oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” — od urzędów, instytucji i zakładów pracy w miastach, będących siedzibą Oddziałów RSW „Prasa-Książka-Ruch”;
- urzędy pocztowe i listonosze — od prenumeratorów indywidualnych oraz urzędów, instytucji i zakładów pracy na wsi i w miastach, w których nie ma Oddziałów RSW „Prasa-Książka-Ruch”.

INSTYTUT WYDAWNICZY CRZZ — Warszawa, ul. Spasowskiego 1/3

Informacji o warunkach prenumeraty udzielają oddziały RSW „Prasa-Książka-Ruch” i urzędy pocztowe.

Cena prenumeraty: kwartalnie — zł 10.—, półrocznie — zł 20.—, rocznie — zł 40.—

Sprzedaż egzemplarzy numerów zdezaktualizowanych, na uprzednie pisemne zamówienia, prowadzi Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” Warszawa, ul. Towarowa 28.

Drukarnia Instytutu Wydawniczego CRZZ. Papier gazet. 50 g. A1. Ark. wyd. 1,9, ark. druk. 1,5. Zam. 433/78 27830 egz.

INDEKS 35270